

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 131/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť E. R., K., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cb 3530/95 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2004 doručená sťažnosť E. R., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cb 3530/95.

Zo sťažnosti vyplýva, že právny predchodca sťažovateľky (jej zosnulý manžel) podal 21. februára 1994 na Obvodnom súde Košice 2 žalobný návrh, ktorým sa domáhal náhrady škody spôsobenej nekalým súťažným konaním vo výške 100 000 Sk a uloženia povinnosti žalovanej strane zdržať sa ambulantného predaja. Keďže manžel sťažovateľky 4. mája 1996

zomrel, sťažovateľka sa stala jeho právnou nástupkyňou v danom konaní, ktoré, pretože išlo o obchodnú vec, prebehlo na krajskom súde pod sp. zn. 13 Cb 3530/95 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Podľa názoru sťažovateľky v napadnutom konaní dochádzalo k zbytočným prietahom, pretože „vo veci samej sa uskutočnili štyri pojednávania“. Na pojednávaní 17. apríla 2003 podala sťažovateľka zmenu návrhu na začatie konania a žiadala, aby súd zaviazal žalovanú nahradiť škodu spôsobenú nekalým súťažným konaním vo výške 500 000 Sk. Krajský súd túto zmenu návrhu pripustil.

Na pojednávaní 30. októbra 2003 krajský súd vyniesol rozsudok, ktorým žalobný návrh sťažovateľky zamietol. Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka 30. decembra 2003 odvolanie. V súčasnosti sa spis v tejto veci nachádza na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súde odvolacom. O odvolaní najvyšší súd ešte nerozhodol.

„Keďže sa sťažovateľka domnievala, že priebeh predmetného konania je poznačený prietahmi, podala sťažovateľka dňa 9. 1. 2004 podľa § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov predsedovi Krajského súdu v Košiciach sťažnosť na prietahy v konaní. (...)

Vzhľadom k tomu, že nečinnosťou Krajského súdu v Košiciach boli porušené základné práva sťažovateľky, táto iniciovala podanie tejto sťažnosti na Ústavný súd SR za účelom zjednania nápravy.

Je dôležité zdôrazniť skutočnosť, že konanie vo veci zatiaľ nie je právoplatne skončené, pričom trvá od 21. 2. 1994, teda desať rokov. Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa vyniesol rozsudok až po vyše deviatich rokoch od začatia konania. Tomuto rozsudku predchádzali len tri pojednávania. Sťažovateľka sa domnieva, že súd koná neúmerne dlho. Právna neistota sťažovateľky ohľadne toho, či sa žalovaná v tomto konaní dopustila konania v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže, trvá neúmerne dlho. Takisto je dôležité, že sťažovateľka svojím správaním ako účastníčka konania neprispela k vznikutým prietahom, naopak, rozhodujúcim faktorom sa stal postup Krajského súdu v Košiciach v danej veci. Z dôvodu dlhotrvajúcej právnej neistoty sťažovateľky, keďže súd rozhodol až po deviatich rokoch, bola sťažovateľka nútená ukončiť podnikateľskú činnosť, keďže sa dostala do zlej finančnej situácie. (...)

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne okolnosti sťažovateľka žiada Ústavný súd SR, aby vo veci nálezom takto rozhodol:

- 1. Základné právo sťažovateľky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 13 Cb 3530/95, porušené bolo.*
- 2. Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk.*
- 3. Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 9 340,- Sk (slovom osemtisíc osemsto dvanásť [správne deväťtisíctristoštyridsať] slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti nálezu na účet advokáta JUDr. R. B., so sídlom K.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cb 3530/95 došlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 161/02, I. ÚS 117/03). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (I. ÚS 92/03, IV. ÚS 14/03). Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Predmetná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 2. apríla 2004. Je nesporné, že sťažovateľka o „inom zásahu“ do jej práv, totiž, že v napadnutom konaní pred krajským súdom dochádzalo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, už vedela najneskôr 30. decembra 2003, keď proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie. Napriek skutočnosti, že sťažovateľka výslovne napáda zbytočné prietahy v konaní iba v konaní pred krajským súdom (pozri napr. tzv. petit jej sťažnostného návrhu), sťažnosť podala po viac ako štyroch mesiacoch od konca ňou ohraničeného a napadnutého

obdobia, v ktorom videla porušenie jej práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľka podala teda sťažnosť po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom na jej podanie. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 55/02) ochrana základného práva vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Podľa tvrdenia obsiahnutého v sťažnosti o takýto prípad v danej veci nejde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde predmetnú sťažnosť ako oneskorene podanú odmieta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2004